

ጫ19ኛ

ሕሊና ረቂቅ ድምጽ ነው

19-1

በአውራ መንገድ ላይ መኪናችንን ከተገቢው ፍጥነት በላይ ስናሽከረከር ከአንድ ጥግ ሥር ተደብቆ በልዩ መሣሪያ (በራዲዮ) ካየን በኋላ እርምጃ ለመውሰድ መብራቱን ብልጭ ብልጭ እያደረገ ይከተለናል። የፖሊስ መኪና መሆኑን ስናውቅ እግራችንን ፍሬኑ ላይ በማሳረፍ ፍጥነታችንን ለመቀነስ እንሞክራለን። ይሁን እንጂ ከቅጣት አናመልጥም። ዘመን የፈለሰፊው ልዩ መሣሪያ (ራዲዮ) ማንኛውም መኪና አሽከርካሪ ህግ አስከባሪ የለም በማለት ከተወሰነው ፍጥነት በላይ እንዳይበር ይቆጣጠራል። በራዲዮ ጥቆማ የቆመው አሽከርካሪ “ከተገቢው በላይ አልበረርኩም” ብሎ መከራከር አያዋጣውም። በዚያ ፈንታ ፖሊሱ ትኬት ሳይሰጠው በማስጠንቀቂያ እንዲያልፈው “አጥፍቻለሁ ይቅርታ” በማለት በትህትና መቅረቡ እንደሚያዋጣው ያውቃል።

በሁላችንም ሕይወት ውስጥ በዓይን የማይታይ ረቂቅ የሆነ አጉልቶ የሚያሳይ ልዩ መሣሪያ (ራዲዮ) በውስጣችን ይዘናል። ከመስመር የወጣ ተግባር ስንፈጽም በጣም እየቆረቆረ “ልክ አይደለህም” ይለናል። ይህን ውስጣዊ ራዲዮ ሕሊና ብለን እንጠራለን። ጳጥሮስ “በክርስቶስ ያለውን መልካሙን ኑሮአችሁን የሚሳደቡ ሰዎች ክፉን እንደምታደርጉ በሚያምኑበት ነገር እንዲያፍሩ በጎ ሕሊና ይኑራችሁ” (2ኛ. ጳጥ 3፥16) በማለት ሕሊናችንን እንዲቆረቆረን የሚያደርግ ሕይወት እንድንኖር ይመክረናል። “ሕሊናን” ብዙ ታላላቅ ሰዎች ልዩ ልዩ ገለጻና ስም ሰጥተውታል። ሎርድ ባይረን የተባለው ሰው “ጆሮ የማይሰማው ምላስ የማይናገረው ውስጣዊ ሲኦል ነው” ሲለው፣ ፊልዲንግ የተባለው ሰው ደግሞ “በሰው ሕይወት ውስጥ ዘመን የማይለውጠው (የማይቀይረው)” ይለዋል። ማርቲን ሉተር ደግሞ “ከሊቀ ጳጳሱ ይልቅ የምፈራው በውስጤ አለ፤ ያም “እኔነቴ” ነው ይላል።

“ሕሊና” ስንል ምን ማለታችን ነው? በሰው ሕይወት ውስጥ አገልግሎቱስ ምንድነው? “በድለሃል” ወይም “አጥፍተሃል” ብሎ ሲፈርድብን ምን ያህል እናዳምጠዋለን? በአዲስ ኪዳን ውስጥ “ሕሊና” እንደሚፈራደብን እንደሚመሰክርልን ተገልጾ ተጽፎአል። “ሕሊናዬን እንዳይቆረቆረኝ ስል አደርገዋለሁ” የምንላቸው ነገሮች አሉ። ሕሊናችን በጎና ንጹህ ወደ ሆነው ወደ እግዚአብሔር እንደሚያመልከት መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ይህ አንደኛው መልኩ ነው። በሌላ በኩል ደግሞ “ደካማ” “የተዘጋ” “ክፉ” “የረከሰ” እንደሆነ ይገልጻል። ከዚህ በላይ የገለጽናቸው ሁኔታዎች የሕሊናን ትክክለኛ ምንነት አይገልጹም።

“ሕሊና” ምን እንደሆነ ተቀራራቢ መግለጫ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተጽፎአል። “የሰው መንፈስ የእግዚአብሔር መብራት ነው። የሆዱን ጎጆች ሁሉ የሚመረምር” ይላል ምሳሌ 20፥27። በእያንዳንዳችን ሕይወት ውስጥ የሚመረምረን መብራት አለን። በዚያ መብራት አማካኝነት እግዚአብሔር ክፉውንና ደጉን ይነገረናል። ሕሊናችን የሚናገረንን ለመረዳት ክፉውና ደጉ ምን እንደሆነ ለይተን ማወቅ ይኖርብናል። የሕሊና ባህሪ ክፉውን እንዳንነካ ክፉነቱን ሲነግረን ደጉን ግን እንድንይዝ ያደፋናረናል። ሕሊና “ክፉውን” ክፉ “ደጉን” ደግ ብሎ ይጠራዋል። “ውሽትን” “ውሽት” ዝሙትን “ዝሙት” ይለዋል እንጂ ለስላሳ ስም አያወጣሉትም። ክፉውን እንዳንነካ መንፈሳችን እንዲረበሽ ያደርጋል እንጂ፣ ክፉን እንዳናደርግ እጃችንን የማሠሪያ ኃይል የለውም። ሰው ከሕሊናው የሚያገኘው ቀደም ሲል ያኖረውን እንጂ ከዚያ ውጪ አይደለም።

ሕሊና በመሠረቱ ከእግዚአብሔር ነው። መንፈሳችንን የሚመረምር የእግዚአብሔር መብራት ነው። ታዲያ ሕሊና ሁልጊዜ ልክ ነው? መልሱ “አይደለም” የሚል ነው። ሕሊናችን ከእግዚአብሔር ቃል ውጪ በሆነ መለኪያ እንዲሰለጥን ከፈቀድንለት የሚያመለከተን እንደተለማመደው ልክ ያልሆነውን ነው። ወይም ደጋግሞ ሲናገርን ካልሰማነው ይደክማል። በመጨረሻም ኃይል የሌለው ደካማ መሣሪያ ይሆናል። መጥፎውን “መጥፎ” ክፉውን “ክፉ” በማለት ፈንታ ለሁሉም ድርጊት ምክንያትና ገለጻ በመስጠት “ትክክል” ያልሆነውን “ትክክል” እንደሆነ ለማሳመን ይሞክራል። “ሕሊና” እንደማንኛውም ዓይነት መሣሪያ ነው። መሣሪያ ያለ አግባብ ከተጠቀመንበት ቶሎ እንደሚሠበር ሁሉ ህሊናንም በአግባቡ ካልተጠቀመንበት ዋጋ ቢሰ ይሆናል። ሕሊናችን በእግዚአብሔር ቃል እንዲያድግ እንዲማር ካደረግነው፣ ሰው በሕይወቱ ያለው ትልቅ ጠቃሚ ሀብት ወይም ንብረት ይሆናል። አዳምና ሄዋን በኃጢአት በመውደቃቸው ምክንያት ሰው በተፈጥሮው ኃጢአት የመሥራት ዝንባሌ እንዲኖረው ሆነ፤ ስለሆነም ወደ ኃጢአት እንዳይወድቅ በብርቱ መታገል አስፈላጊው። ሲሰት “ስተሃል” ልክ ሲሆን “ልክ ነህ” የሚለው በውስጡ የተተከለ “አመልካች ሕሊና” ያሰፈልገዋል።

ሕሊናችን “ስተሃል” ሲለን ወይም ሲወቅሰን አካሄዳችንን ሳንለውጥ ዝም ብለን መሸምጠጥ ትልቅ ጉዳት ያመጣብናል። የበደለኛነት ስሜት እየተሰማን መኖር፣ ሰላማችንና ደስታችንን ከመግፈፉም በላይ ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረንን አንድነት (ኅብረት) ያበላሽብናል። ከሕሊና ክስ ለማምለጥ የተለያዩ መንገድ እንጠቀማለን። ለምሳሌ፦

1. አፍንገ ለመያዝ እንሞክራለን። ይህ መንገድ ለጊዜው ነው እንጂ ሲቆይ ይፈነዳል።
2. ለወሰድነው የተሳሳተ እርምጃ ምክንያት በመስጠት ራሳችንን ለማባበል እንሞክራለን። ኃጢአት “ኃጢአት” ብለን በመጥራት ፈንታ ልዩ ስም እንሰጠዋለን። “ያደረግሁት ለክፋት አይደለም በጥሩ መንፈስ ነው፤ የተፈጥሮዬ ሁኔታ ነው። ሰውን መስሎ ማደር አለብኝ” በማለት ከመስመር ለወጣው ተግባራችን ምክንያት ለመስጠት እንሞክራለን።
3. ሕሊናችን ሲወቅሰን ወዲያው እርምጃ ከመውሰድ ይልቅ ወደፊት ራሳችንን ለመለወጥ ውሳኔ እንደርጋለን። “በዚህ ዓመት ይህን ለመተው ወስኛለሁ” እንላለን። ይሁን እንጂ ጀምረን ሳንፈጽመው ከመንገድ እንቀራለን።

የጌታ ጸጋና ሰላም ከሁላችን ጋር ይሁን።